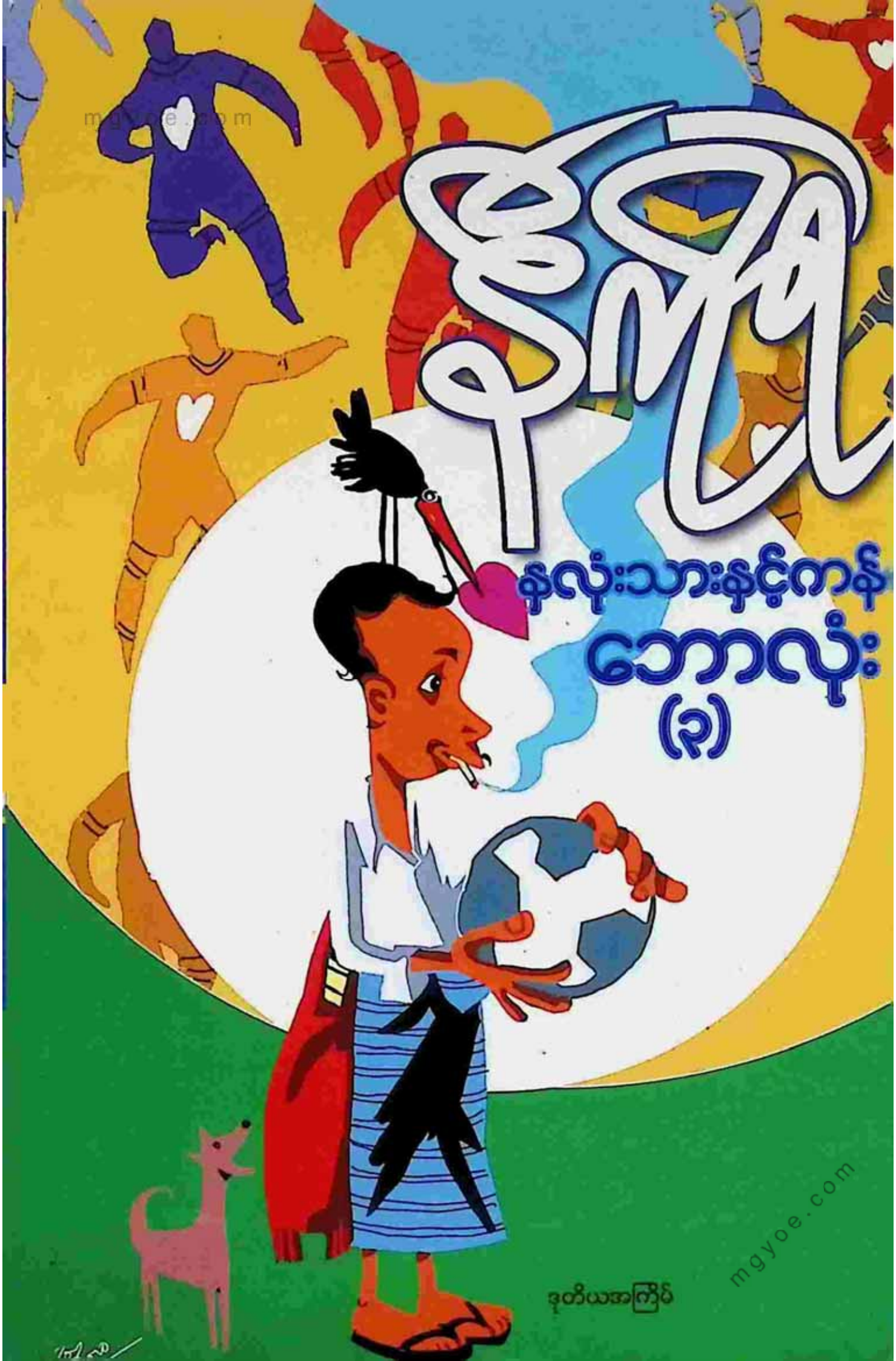

mgvye.com

အိမ်

နှလုံးသားနှင့်ကန်
ဘောလုံး
(၃)

ဒုတိယအကြိမ်

mgvye.com

၂၀၂၀

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - တော်တိဆွေ

ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

၂၀၂၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊

ပထမအကြိမ် - ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေတိုက်။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်သိတာမြင့်၊ စာစည်းစိမ်စာပေ(၀၂၇၈၅)၊

အမှတ် ၂၁၊ လျှော်ရွေးဝင်းလမ်း၊ ၁၄ ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးစန်းဦး၊ SKCC Press(၀၀၄၁၃)၊

၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

ရောင်းဈေး - ၁၈၀၀ ကျပ်

နိလုံးသားနင့်ကန်တဲ့
ဆောလုံး
(၃)

mgyc.com

mgyc.com

မာတိကာ

၁။	ဂိုဏ်ထံရွေးတဲ့ရိုးရာ	၅
၂။	ဂိုဏ်ထံရွေးတဲ့ရိုးရာ	၁၅
၃။	ဂိုဏ်ထံနဲ့ ဗန်းစကား	၂၃
၄။	ဂိုဏ်ထံနဲ့ ဗန်းစကား	၃၃
၅။	ဂိုဏ်ထံနဲ့ ဗန်းစကား	၃၉
၆။	ဘောင်ချာဖြတ်တဲ့ Ghost	၄၅
၇။	ဘောင်ချာဖြတ်တဲ့ Ghost	၅၃
၈။	တစ် GHOST တည်း ဒါပေမယ့် နံပါတ်သုံး	၅၉
၉။	တစ် GHOST တည်း ဒါပေမယ့် နံပါတ်သုံး	၆၇
၁၀။	မန်ယူ... ရှုံးတဲ့... ည	၇၁
၁၁။	မန်ယူ... ရှုံးတဲ့... ည	၇၉
၁၂။	နာမည်ကြီးတွေ လွဲတဲ့ည	၈၇
၁၃။	နာမည်ကြီးတွေ လွဲတဲ့ည	၉၇
၁၄။	နာမည်ကြီးတွေ လွဲတဲ့ည	၁၀၅
၁၅။	နာမည်ကြီးတွေ လွဲတဲ့ည	၁၁၁
၁၆။	ယူရီ 'ရင်ခုန်'	၁၁၇
၁၇။	ဆရာလှပွဲ	၁၂၅

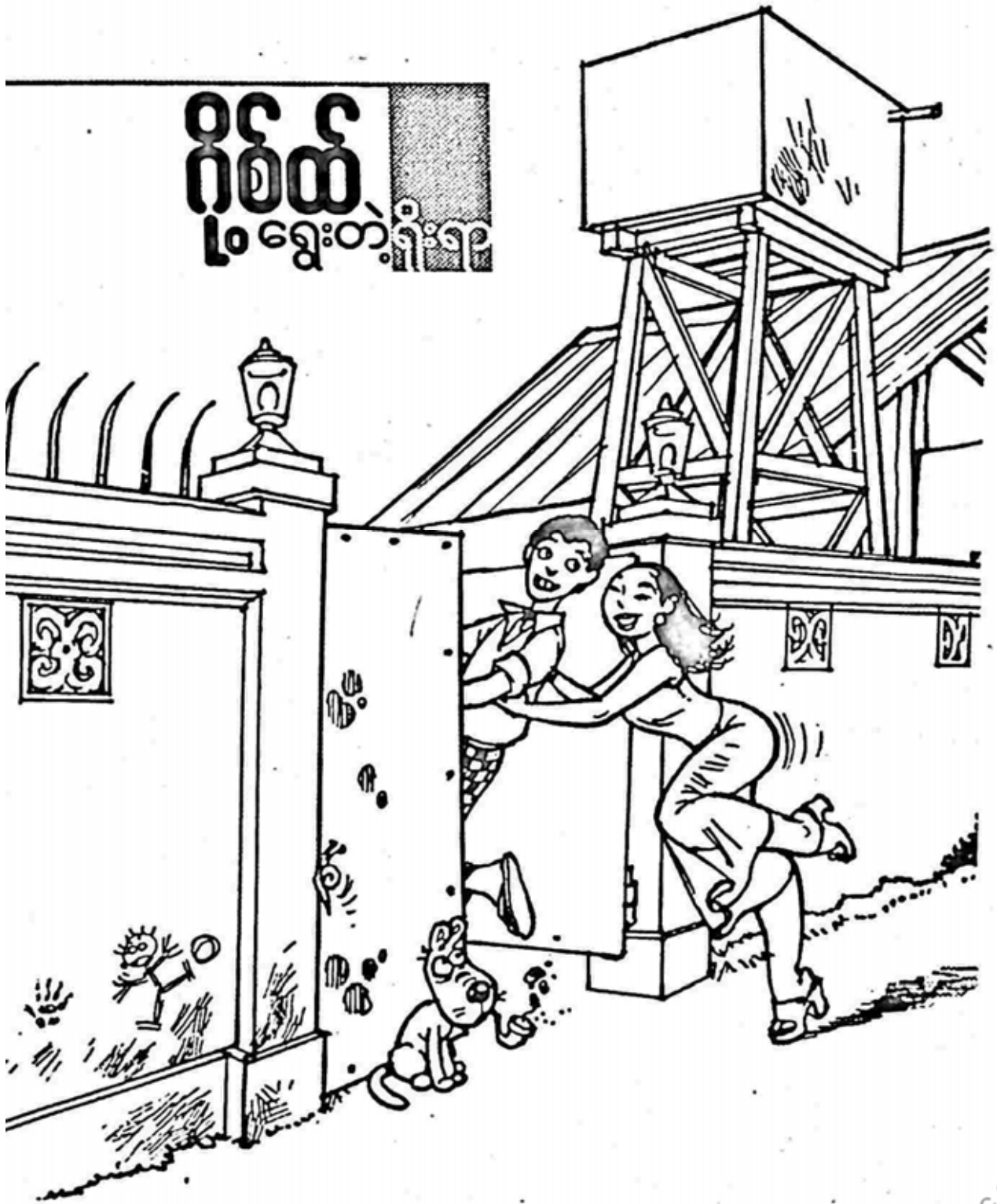

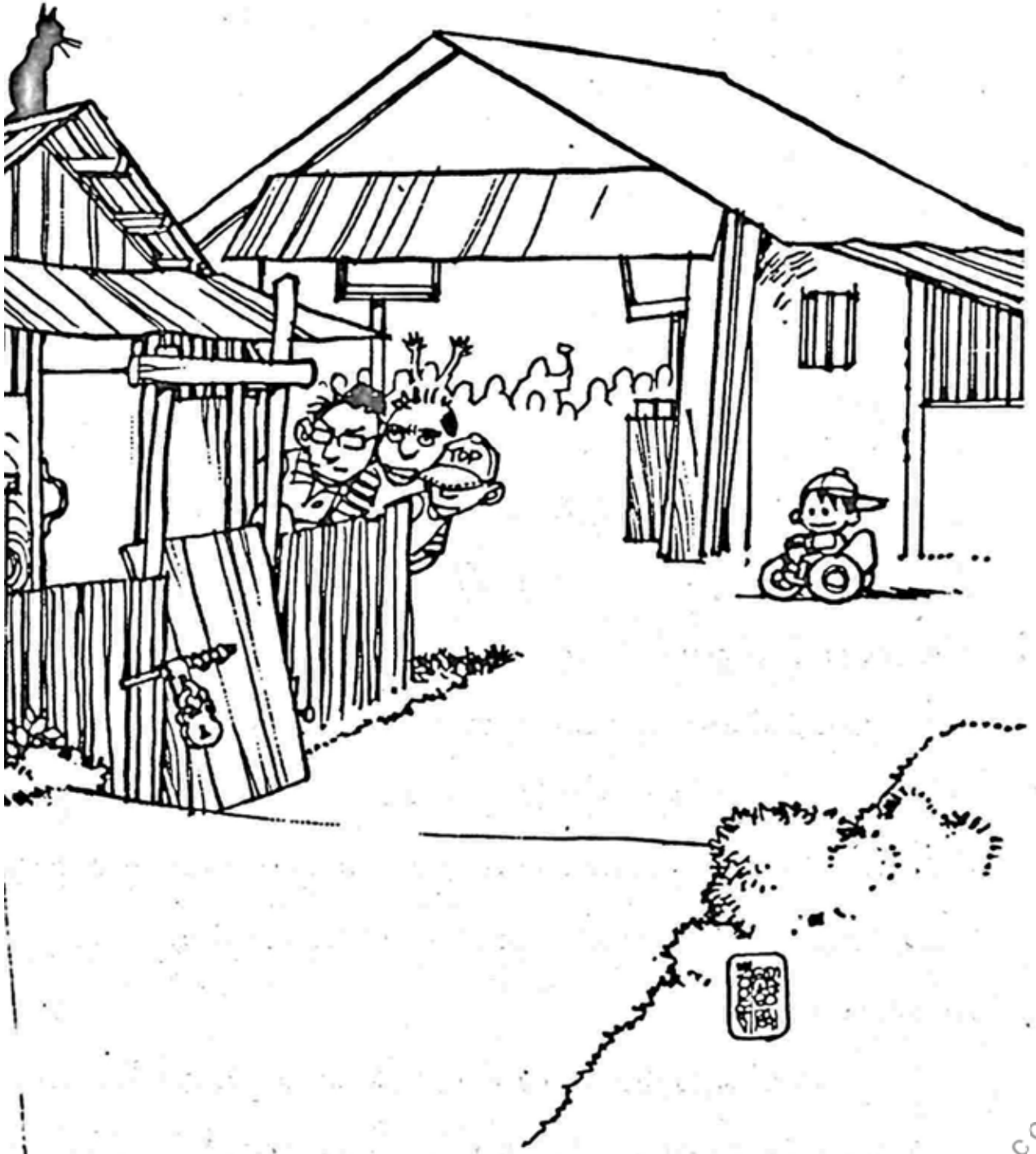
၁။ နေပြည်တော်
 ၂။ နေပြည်တော်
 ၃။ နေပြည်တော်
 ၄။ နေပြည်တော်
 ၅။ နေပြည်တော်
 ၆။ နေပြည်တော်
 ၇။ နေပြည်တော်
 ၈။ နေပြည်တော်
 ၉။ နေပြည်တော်
 ၁၀။ နေပြည်တော်
 ၁၁။ နေပြည်တော်
 ၁၂။ နေပြည်တော်
 ၁၃။ နေပြည်တော်
 ၁၄။ နေပြည်တော်
 ၁၅။ နေပြည်တော်
 ၁၆။ နေပြည်တော်
 ၁၇။ နေပြည်တော်
 ၁၈။ နေပြည်တော်
 ၁၉။ နေပြည်တော်
 ၂၀။ နေပြည်တော်

ပိုက်ထံ ရွေးတဲ့ရိုးရာ (၁)

ပိပိယ

၂၀ ရွေးတံ့ရိုးရာ

မန်ယူ-အာဆင်နယ်ပွဲအစ လူစာရင်းကိုကြည့်ပြီး အာဆင်နယ်က အရန်လူတွေပဲ ထည့်ကစားဖို့ စာရင်းကို တွေ့လိုက်ရတာနဲ့ အာစင်ဝင်းဂါး လူလည်လုပ်ပြီဆိုတာကို နီရှောင်ပွားတို့ (၃) ဦး သိလိုက်ရသည်။

အာစင်ဝင်းဂါးက သေချာနေတာကို အပိုင်ရရှိဖို့သာ ကြိုးစားတော့ မည်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားလွန်းနေသည်။ ဒီနှစ် သူ့အတွက် ပရီးမီးယားလိဂ် ဗိုလ်စွဲရေးပစ်မှတ်ကို အဓိကထားကြောင်း အရန်ကစားသမားတွေနှင့် ပြသွားခဲ့သည်။ မန်ယူကတော့ လူသူလေးပါး အစုံအညီနှင့် အပီအပြင် ထွက်လာခဲ့၏။

ပွဲမကောင်းတော့မှန်း လူစာရင်းထွက်လာကတည်းက သိသာသော် လည်း မြန်မာနိုင်ငံမှာတော့ မန်ယူအသင်းက လာအိုအသင်းနဲ့ ကန်လည်း ကြည့်မှာပဲဆိုတဲ့လူတွေ ရှိတဲ့အတွက် မန်ယူပွဲကိုသာ ပြသည်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဒီတော့ နီရှောင်ပွားတို့လည်း မန်ယူပဲပေါ့။

ဒါတောင် မန်ယူမှာ ရော်နယ်ဒိုကလေး မပါလို့ မကျေနပ်တဲ့လူက မကျေနပ်ဖြစ်ကြသေး၏။ အာဆင်နယ်ကတော့ ဝိုက်တီနဲ့ ထရာအိုရေး တို့ကို တွဲစေပြီး တိုက်စစ်ကို ဘန်တနားနဲ့ ဒါဆေးလ်ဗားတို့အတွဲကို ထား၏။ အလယ်တန်းမှာ ဖာဘရီဂက်စ်နဲ့ ဆေးလ်ဗားတို့အတွဲကို ထားသည်။

စ,ကစားကြတော့ အာဆင်နယ်သည် လူပေးမရောက်... ဆွဲ... ခေါက်... မလွတ်... စနစ်နှင့် မန်ယူကို ရင်ဆိုင်ခဲ့လေသည်။

“ဝင်းဂါးကြီးက FA ပွဲကို လုံးဝအရှုံးတွက်ထားလိုက်ပြီကွ၊ အာဆင်နယ် အလယ်တန်းက ဘောလုံးကန်တာနဲ့ မတူဘူး၊ ဘောလုံး လှေကျင့်နေသလို ဖြစ်နေတယ်”

“မန်ယူက သေသေချာချာ ကစားလိမ့်မယ်ကွ၊ ဖာဂူဆန်ကြီးက သူ့လူတွေကို စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ အနိုင်ရချင်နေလိမ့်မယ်။ အာစင်ဝင်းဂါး ကတော့ ငြင်ငြင်သာသာ အရှုံးပေးဖို့ သူ့လူတွေကို သူ မှာထားလိမ့်မယ်”

ပွဲစကတည်းက တိုက်စစ်ကို ဖိကစားခဲ့သော မန်ယူသည် (၁၆) မိနစ်တွင် ထောင့်ကန်ဘောကနေ အန်ဒါဆန် ခေါင်းတိုက်ချက်ကတည်းက ဂိုးဝင်ရမှာဖြစ်သော်လည်း ဂိုးလာဘ်ရှိတဲ့ ရွန်နီနဲ့ တွေ့မှပဲ ဂိုးစရသွားခဲ့သည်။ ‘ဂိုး’ ဟူသော အော်သံကြီးကို ကျေနပ်အားရလောက်အောင် ကြားရပြီးနောက် ဝေဖန်သံတွေ ချီးကျူးသံတွေနှင့် ဆူညံကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ နီရှောင်ပွားတို့ (၃) ယောက်လည်း ထိထိရောက်ရောက် ဝေဖန်သူကို မတွေ့ရသဖြင့် စိတ်ပျက်နေကြရ၏။

(၁) ဂိုးပေးလိုက်ရသဖြင့် အာဆင်နယ်က ထုံးစံအတိုင်း ခပ်သွက်

သွက်နဲ့ ပြန်ဖိကစားပေမယ့် အလယ်တန်းမှာ ပျက်ချင်ပျက်၊ မပျက်ရင် အလယ်တန်းကအထွက်မှာ ပျက်တာကြောင့် မန်ယူဂိုးသမား၊ ဗန်ဒါဆား မြန်မာနိုင်ငံထုတ် ဂျာနယ်တွေကို စာလုံးပေါင်းပြီး ဖတ်လို့ရသလို ဖြစ်နေသည်။ အလယ်တည်မရသဖြင့် ဘောလုံးက မန်ယူနှင့် သမီးရည်းစားလို ဖြစ်၍နေသည်။

“ဒုတိယ (၁) ဂိုး မန်ယူက သွင်းပြီးရင် ပွဲပြန်ကောင်းလာလိမ့်မယ်၊ အာဆင်နယ်ဟာ (၂)ဂိုးပေးပြီး (၁) ဂိုးပြန်ရရေးဆိုတဲ့မူနဲ့ ကစားလိမ့်မယ်။ မန်ယူကလည်း မကြာခင် (၁) ဂိုးထပ်သွင်းလိမ့်မယ်၊ ဒါမှ ပွဲကကြည့်လို့ ကောင်းမှာ”

အားတက်သရောလည်းရှိ၊ ကြည်လင်ပြတ်သားတဲ့ အသံလည်းရှိပြီး အနိုင်အရှုံးထက် ပွဲကြည့်ကောင်းရေးကို ဦးတည်ပြီး ပြောနေတဲ့အသံကြောင့် နီရှောင်ပွားတို့ လှမ်းကြည့်တော့ ဆွယ်တာအင်္ကျီ နီညိုရောင်ကလေး ဝတ်ထားပြီး ရည်မွန်သားနားတဲ့ အသက် (၃၀) အရွယ် လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရ၏။ ဒီတစ်ခါတော့ ဝေဖန်သံတင်မဟုတ်၊ ဥပမာရုပ်နှင့် အသက် အရွယ်ကိုပါ နီရှောင်ပွားတို့ လေ့လာကြသည်။ အချင်းချင်း လက်ကုတ် နေစဉ်မှာပင် ‘ဂိုး’ ဟူသော အသံကို ကြားရပြန်သည်။

ထင်မှတ်မထားသည့် ဂိုးဖြစ်သောကြောင့် တော်တော်များများ မကြည့်လိုက်ကြရ။ သတိမထားမိလိုက်ကြသဖြင့် Replay ကျမှ ပြန်ကြည့်ကြရသည်။ ဘယ်တောင်ပံမှ ဆွဲလာသော နာနီကို အာဆင်နယ်နောက်ခံ လူက တာဝန်ကျေဝင်ကပ်သည်။ နာနီကလည်း တစ်ချက်ဖိန်ပြီး တာဝန် ကျေကန်တင်ပေးသည်ကို အကွက်လှသွားတာ မြင်လိုက်သည့် ဖလက်ချာက ခေါင်းတိုက်သွားသဖြင့် ဒုတိယဂိုး ရရှိသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“အာဆင်နယ် ပြန်ချေမယ့်ဂိုးကိုတော့ ကြည့်ရမယ်၊ အာစင်ဝင်းဂါးရဲ့ လူသစ်တွေက အတွေ့အကြုံနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု သိပ်မရှိသေးတော့ အလယ်တန်း ကလူ သွင်းတာပဲ ဖြစ်ဖို့များတယ်”

ထိုလူ့စကားကြောင့် အနီးနားက ပွဲကြည့်သူ တော်တော်များများက ပြိုင်ပွဲကို တော်တော်လေး စိတ်ဝင်စားလာကြတာကို တွေ့ရသည်။ ထိုလူ ၏စကားကိုလည်း အရေးထားကြတာတွေ့ရ၏။

“ဘယ်လိုလဲရှောင်၊ ပွဲကမကောင်းပေမယ့် သူ့မှတ်ချက်ကလေး တွေက ကောင်းတယ်နော်”

“သူက ဘောလုံးဝေဖန်ရေးသမား မဟုတ်ဘူးကွ၊ သူက ဒီပွဲမှာ Presenter (အစီအစဉ်တင်ဆက်သူ) အဖြစ် လုပ်နေတာကွ၊ သူက ပွဲကို ကြည့်လို့ကောင်းအောင် လုပ်ပေးနေတာ”

“အေး ငါကတော့ သဘောကျတယ် မောင်နီလေးရဲ့၊ ဒီလိုလူလည်း လိုတာပဲလေ”

“မှန်တာပေါ့ ပွားကိုကိုရယ်”

“လူငယ်ချင်း ယှဉ်မယ်ဆိုရင်တော့ မန်ယူလူငယ်က အာဆင်နယ် လူငယ်ထက် သာတာအမှန်ပဲ။ အာစင်ဝင်းဂါးက သူ့လူငယ်တွေကို စကားနဲ့မဆုံးမဘဲ သူ့အတွက် မလိုတော့တဲ့ ဘောလုံးပွဲတစ်ပွဲနဲ့ ဆုံးမ သွားတာ၊ ဒီလိုပွဲမျိုးသာ သူ့လူသစ်တွေအတွက် စိစဉ်ပေးရမယ်ဆို မန်ယူ ကိုခေါ်ကန်ဖို့ လွယ်မလား”

“ဟုတ်တယ်နော်၊ ဘောလုံးလောကမှာ ဒီလိုအသုံးချတတ်မှုမျိုးဟာ လိုအပ်တယ်၊ အဲဒါကို မြင်တတ်တဲ့ ခင်ဗျားကိုလည်း လေးစားတယ်ဗျာ”

“ဒါက ကျွန်တော်က သူတို့လူမျိုးတွေရဲ့ အကျင့်ကို သိနေလို့

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

မှန်းကြည့်တာပါ။ သူတို့လူမျိုးဟာ ကံတရားကိုယုံတဲ့ လူမျိုးမဟုတ်ဘူး။ သူတို့အတွေးထဲမှာ ကံတရားမရှိဘူး။ ထည့်ကိုမတွေးတတ်ဘူး။ ရှုံးပြီဆိုရင် ဘယ်တော့မှ ကံမကောင်းလို့ ရှုံးတာမဟုတ်ဘူး။ ရှုံးသင့်လို့ကိုရှုံးတာ၊ ကံဆိုတာကို ယုံတာက ကျွန်တော်တို့ အာရှတိုက်ဘက်ပဲ ရှိတာကိုး”

“ကောင်းတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတွေးကွက်က”

“ပြီးတော့ သူတို့လူမျိုးဟာ အလွယ်တကူ အရှုံးပေးတတ်တဲ့လူမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ကြည့်ပါလား။ စစ်ရှုံးလို့ ဆုတ်ခွာတယ်ဆိုတာတောင်မှ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာတယ်ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါတွေကို ထည့်တွက်လိုက်ရင် ဒီပွဲမျိုးက သိသာပါတယ်”

“ဒါဆို မန်ယူကရော...”

“မန်ယူကတော့ သိသိသာသာ အနိုင်ရအောင်ယူတာပါ။ စပါးကို ရှုံးခဲ့တဲ့အတွက် ဖာဂူဆန်မှာ စိတ်ဓာတ်ရေးရာအရ အနိုင်ယူဖို့လိုနေတယ်။ ပြီးတော့ အာဆင်နယ်ဆိုတာက ပရီးမီးယားလိဂ်မှာ ခါးသီးပြိုင်ဘက် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သူ့လူတွေအတွက် အနိုင်ကို စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ရေး အစာအတွက်လို့ ဖာဂူဆန်က သဘောထားလိမ့်မယ်”

အပေးအယူ တည့်တည့်နှင့် စကားကောင်းနေချိန်မှာပင် မန်ယူက တတိယတစ်လုံးကို နာနီက လူကျံဘောလို့ထင်ရသည့် (ဘောလုံးနဲ့အတူ ယှဉ်ထွက်တာလို့ Replay မှာ အသေအချာမြင်ရတဲ့) ဂိုးကို ဘယ်ခြေနဲ့ လေးမန်းရဲ့ ညာဘက် အဝေးထောင့်ကို ကန်သွင်းသွားခဲ့သည်။ ကန်သွင်းချက်၊ ညာခြေနဲ့ ဖမ်းကန်ချက်ပါ ပီရီသေသပ်သည့်အတွက် လှပတဲ့ ဂိုးတစ်ဂိုး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပထမပိုင်းမပြီးခင် ရှောင်က ပရိသတ်ထဲက လူတစ်ယောက်ကို ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

သူတို့ သဘောကျထားသည့် Ghost အကြောင်း စုံစမ်းရသည်။

“ဟာ... သူ ဘောလုံးပွဲကြည့်တာက တစ်မျိုးဗျ၊ ဘောလုံးပွဲတွေ အကြောင်းကို သူပြောတာက သိပ်စနစ်ကျတယ်။ အတူတူကြည့်ပြီးသား ပွဲကိုပဲ သူ ပြန်ပြောပြရင် သိပ်နားထောင်လို့ကောင်းတယ်။

သူ ပြောပြတော့မှ လှတဲ့အကွက်လေးတွေ သတိထားစရာတွေကို ပြန်သတိရတတ်တယ်”

“သူက ဒီလိုပဲ နေ့တိုင်းလာကြည့်တာလား”

“တစ်ခါတလေတော့ မလာဘူးဗျ၊ အိမ်မှာပဲ ကြည့်တယ်ထင်တယ်။ သူ့အိမ်မှာ စလောင်းကိုယ်ပိုင်ရှိတာဗျ၊ သူက ဘယ်တော့မှ အိမ်မှာမကြည့်ဘူး။ ဒီမှာပဲ လာကြည့်တာ၊ သူ့အိမ်မှာကြည့်ရတာ ပျင်းတယ်တဲ့”

“ဪ... ဒါဆို ဒီလူ့အိမ်က ချမ်းသာတာပေါ့နော်”

“အာ... ချမ်းသာတာပေါ့၊ ဒီရပ်ကွက်မှာ နာမည်ကြီးတွေပဲ၊ ပြီးတော့ ဒီလူက ပညာတတ်ဗျ၊ အင်္ဂလိပ်စာအုပ်တွေဘာတွေ ဖတ်နိုင်တယ်၊ အာဆင်နယ်တို့၊ လီဗာပူးလ်တို့၊ ချယ်လ်ဆီးတို့၊ ဘလက်ဘန်းတို့ အဲဒီ အသင်းတွေအကြောင်းကို သူက သမိုင်းကြောင်းနဲ့ သိတာ၊ ဒါပေမဲ့...”

mgyc.com

mgyc.com

ကိုယ်ဝမ်းချမ်းသာ (၂)

စကားမဆုံးခင်မှာ ပထမပိုင်းပြီးသည်နှင့် စကားသံတွေ၊ ဝေဖန်သံ
တွေ၊ ပြန်ကြသူတွေ၊ နေရာပြောင်းသူတွေ၊ လက်ဖက်ရည်မှာသူတွေနှင့်မို့
ရှောင်တို့စကားပိုင်းလည်း အခြေအနေအရ ရပ်သွားကြ၏။

“ကဲ... ဒီတစ်ခါတော့ သေချာပြီ၊ ဆွေးနွေးကြည့်မလား၊ ပါးစပ်က
အရက်နဲ့လည်း မရဘူး၊ ကြားတဲ့အတိုင်း လူကလည်း လူရည်သန့်၊
အင်္ဂလိပ်စာကလည်း ကောင်းလိုက်သေးတာတဲ့”

“ဒါပေါ့ ပိုက်ဆံရှိတယ်ဆိုတော့ ပြောရတော့ ခက်မယ်ထင်တယ်
ရှောင်”

“ဘာဆိုင်လို့လဲ နီရဲ့၊ ဝါသနာနဲ့ ပိုက်ဆံရှိတာနဲ့၊ အခု သူ့အိမ်မှာ
စလောင်းရှိရက်နဲ့တောင် ဒီကိုလာကြည့်နေပြီ မတွေ့ဘူးလား၊ ငွေရေး
ကြေးရေးနဲ့ ဝါသနာက တခြားစီပဲလေ...”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ကဲ... ဒါဆို ကိုယ်ကပဲ သူ့ကို သွားဖိတ်လိုက်ပါမယ်၊ တို့ စကားပြောကြည့်ကြတာပေါ့”

သူတို့သုံးယောက်ထဲတွင် Talking အကောင်းဆုံးပွားက ထထွက် သွားသဖြင့် နီနှင့်ရှောင် ကျန်ခဲ့ကြသည်။

“Ghost တစ်ယောက်ရရင်တော့ အဲဒီ Ghost ဆီက Planအရင် ထုတ်ပြီး လုပ်ငန်းစကြရအောင်ကွာ၊ AFC President’s Club အသင်း ပြိုင်ပွဲကို ကမ္ဘောအေသင်းသွားပြိုင်မှ သိရတော့ တို့တွေ ခြေလှမ်းနောက် ကျနေပြီဆိုတာ သေချာနေပြီကွ...”

“ဒီကိစ္စမျိုးက အရင်းအနှီးများတဲ့ကိစ္စမို့ ကိုယ့်ဘက်က သေချာမှ ကောင်းတာ၊ စောင့်ရတာကိုက အရင်းအနှီးလို့ မှတ်ထားပေါ့ ရှောင်ရဲ့”

သူတို့ စကားပြောနေစဉ်မှာပင် ပွားနှင့်အတူ ထိုလူ ပါလာသည်။ ရည်မွန်သေသပ်စွာ မိတ်ဆက်ပွဲကလေးပြီးတော့ ပွားကပင် စကားစပေး သည်။

“ငါတို့က စကားစပ်မိရင်း မန်ယူ စထူထောင်တုန်းက အကြောင်း တွေ ပြောနေကြတာ၊ တို့ရဲ့ G ကတော့ အားလုံးကို နှံ့စပ်တယ် မောင် တို့ရေ”

“ကျွန်တော့်ကို ကိုနိုင်ပဲခေါ်ပါ၊ လူကြီးမင်းတို့ရဲ့ (G) အဖြစ်နဲ့တော့ မဆက်ဆံပါနဲ့ခင်ဗျာ”

“OK လေ... ဒါဆို ကိုနိုင် အခုပြောလက်စ မန်ယူအကြောင်းပဲ သူတို့ကို ဆက်လိုက်ပါဦး”

“ကောင်းပြီလေ... ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှာ မန်ယူ ဂျာမန်ပုံးဒဏ် ခံရ တုန်းက နာမည်က မန်ယူမဟုတ်သေးဘူးဗျာ၊ အသင်းရဲ့ မူလနာမည်က ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

Newton Health တဲ့ဗျ၊ အဲဒီမှာ ဘုတ်အဖွဲ့က နာမည်တွေ အမျိုးမျိုး ရွေးခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက်က Manchester Central ရယ်၊ Manchester Celtic ရယ်ပဲ၊ နောက်ဆုံးကျမှ Manchester United ဖြစ်သွားတာ၊ အဲဒါ ၁၉၀၂ ခုနှစ်ကပေါ့”

“ချမ်းသာပြီ... ချမ်းသာပြီ...”

ဝမ်းသာအားရကြီးထွက်လာသော ပွား၏အသံကြောင့် ကိုနိုင် ကြောင်၍သွား၏။ ပွားမှာ ဗဟုသုတနဲ့စပ်သော လေယူလေသိမ်း အပြော အဆိုကောင်းမွန်လှသော ကိုနိုင်ကို သဘောကျလွန်းသောကြောင့် ထွက် လာသောအသံဖြစ်သည်။

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး ကိုနိုင်၊ ပွားက ဝမ်းသာလို့ ပြောတာပါ၊ ဆက်ပြောပါခင်ဗျာ ကျွန်တော် စိတ်တော်တော်ဝင်စားနေပါပြီ”

“ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ အသင်းတွေ ဆိုတာက အရင်တုန်းက ပြဿနာတွေအများကြီးကို ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရတယ် ဆိုတာပါ၊ အခု ဒီကလူတွေက မန်ယူဆိုတာကို သိတာ ဆယ်စုနှစ်ကျော် ကျော်ကလေးပဲ ရှိသေးတာလေ”

“မှန်တာပေါ့ ကိုနိုင်ရာ၊ ဒါမျိုးက ကိုနိုင်တို့လို လေ့လာရေးကောင်းတဲ့ စာအုပ်စာတမ်းဖတ်နိုင်တဲ့ သူတွေမှပဲ ဒါမျိုးက သိနိုင်တာပါ၊ အဲဒါကိုပဲ ကျွန်တော်တို့ကလည်း တန်ဖိုးထားနေတာပါ”

“ကျွန်တော့်လေ့လာမှုကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့အတွက် ကျေးဇူး အရမ်း တင်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒီလိုနားထောင်မယ့်သူ ရှိလို့ကတော့ ကျွန်တော်က မထ တမ်း ပြောချင်တာ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

စကားဝိုင်းမှာ အပေးအယူတည့်နေသော အသင်းတစ်သင်း ကစားသလို ကြည့်၍ကောင်းလာပြီ။ စိတ်ဝင်စားစရာတွေ ပါလာပြီဖြစ်၏။

“မန်ယူဟာ နာမည်အသစ်နဲ့ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကာလမှာ အခက်အခဲ တော်တော်များများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတယ်၊ ၁၉၃၂ ခုနှစ်မှာ ဒုတိယတန်းအထိ ဆင်းသွားတယ်ဗျာ၊ အသင်းက ဒေဝါလီခံရတော့မယ့် အဆင့်အထိ ရောက်သွားတာ”

“ဪ... တော်တော် အခြေအနေဆိုးသွားတာပေါ့နော်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... နာမည်သစ်ပေးခဲ့ကြတုန်းက ရိုးရာပွဲတင်တာ မှားတာလည်း ပါတယ်၊ အမှန်တော့ သူတို့ဟာ ကိုကြီးကျော်ကို မေ့ခဲ့ကြတာကိုးဗျ၊ မင်းကြီးမင်းလေးကို တိုက်စစ်နေရာမှာ ထားတာတော့ ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမဲ့...”

“ကို... ကိုနိုင် ဘာတွေပြောနေတာလဲဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြောနေတာက မန်ယူအကြောင်းလေဗျာ... ကျွန်...”

“ဟုတ်ပါတယ်... ရိုးရာသဘောက သိမ်မွေ့မှုတွေအများကြီး ရှိတာကိုးခင်ဗျ၊ အင်တာနေရှင်နယ် ဘောလုံးပွဲတွေဟာလည်း ဒီကမ္ဘာကြီးထဲမှာပဲ ကျင်းပနေတာဆိုတော့ မြင်အပ် မမြင်အပ်တဲ့ နတ်တွေ ဗြဟ္မာတွေ အားလုံးနဲ့ ပတ်သက်နေတာပဲ၊ အိုးလ်ထရက်ဖို့ဒ်မှာပေမယ့် အဘဘိုးမင်းခေါင်နဲ့ မပတ်သက်ဘူးလို့များ အစ်ကိုကြီးတို့က ဆိုလိုချင်လို့လား”

“ဟိုက်... ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရေ တို့ ဘယ်တွေဆီ ရောက်ကုန်ပြီလဲ၊ ကိုနိုင်... ကိုနိုင် နောက်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ ကျွန်တော်တို့ပြောနေတာ အိုးလ်ထရက်ဖို့ဒ်တို့ ဘာနေဗျူးတို့တွေလေ...”

“အဲဒါကို ပြောတာပေါ့... ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ အမြင်တိမ်နေကြတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ဂြိုဟ်တုစလောင်းကလေးတွေ တပ်တော့မှ ဘောလုံးပွဲဆိုတာ ကြည့်ဖူးတာပါ။ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကနေ ကုသိုလ်အင်အားစုတွေက ဒီပွဲတွေကို ကြည့်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ အမေရိကန်ကတွေ့တဲ့ ဂြိုဟ်သားဆိုတာ တကယ်တော့ နတ်သားတွေကို ပြောတာပါပဲ။ ဒီတော့ ဖာဂူဆန်ရော၊ အာစင်ဝင်းဂါးရော၊ ကာပယ်လိုရော ရိုးရာကိုတော့ သတိထားရမယ်။ ရိုးရာကိုမေ့ရင် ဒုက္ခတွေ ရောက်ကုန်လိမ့်မယ်ဆိုတာတော့ ကျိန်းသေတယ်ဗျာ”

ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာပြောနေသည့် စကားကြောင့် လေသံကြောင့် အမူအရာကြောင့် နီရှောင်ပွားတို့သုံးဦး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိကြတော့။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်ကြည့်ရင်း ဣန္ဒြေရရကလေး ရောက်နေသည့် ဒုက္ခက ရုန်းထွက်ဖို့ စဉ်းစားနေစဉ်...

“ဟယ်... ကိုနိုင်ရယ် ဘယ်တွေ့ရောက်နေတာလဲ၊ ရှာလိုက်ရတာ”

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ နွယ်ရဲ့... ဒီမှာ အစ်ကိုကြီးတွေကို ရိုးရာကိစ္စ ရှင်းပြနေတာ၊ ဒီအစ်ကိုကြီးတွေက ကိုနိုင်နဲ့ ဘောလုံးအကြောင်း ပြောချင်လို့တဲ့”

“ဪ... ကောင်းတာပေါ့ ကိုနိုင်ရဲ့... ဆေးသောက်လိုက်ဦးနော်၊ ဆေးသောက်ပြီးရင် ကြိုက်သလောက်ပြော ဟုတ်လား”

“ရိုးရာကိစ္စ ရှင်းပြနေလို့ နွယ်ရဲ့... ပြီးမှ သောက်မယ်လေ...”

“အခု လိုက်သောက်လိုက်ပါ ကိုနိုင်ရဲ့၊ ဒီက အစ်ကိုကြီးတွေက စောင့်နေမှာပါ၊ စောင့်နေမှာနော် အစ်ကိုကြီး...”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“ဟာ... စောင့်နေမှာ... စောင့်နေမှာ... စိတ်ချ...”

“ရိုးရာကိစ္စ ကျွန်တော် လာပြောမှာနော်... ရိုးရာကိုင်တဲ့ကိစ္စ...”

“OK... OK... OK ပါ...”

ကိုနိုင်က ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ လာခေါ်သည့် အမျိုးသမီးကလေးနှင့် လိုက်၍ သွားသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ‘ဂိုး’ ဟူသော အော်သံကြီးကို ကြား လိုက်ရ၏။ မန်ယူအတွက် ဖလက်ချာရဲ့ အပိုင်ခေါင်းတိုက်သွင်းချက်နဲ့ (၄) ဂိုးမြောက်ပါ။

“အာစင်ဝင်းဂါးဟော့ ရိုးရာအကိုင်ခံရပြီ၊ တို့လည်း ရိုးရာအကိုင် ခံရပြီဆိုတော့ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ကြတော့မယ် ရှောင်နဲ့ ပွားရေ”

“ရှေ့အပတ်တော့ ရိုးရာမပျက် သင်္ဃန်းကျွန်းဘက်ပဲကွာ”

mgyc.com

mgyc.com

ဂိုဏ်ထံနဲ့ ဗန်းစကား (၁)

ဝိဝေထ
နံ့ဗနံ့စကား

“တို့ ဒီနေ့ သွားရမယ့်နေရာက နေရာသစ်ဖြစ်ပြီးတော့ တို့အခုကြည့်ရမယ့်ပွဲကလည်း အရေးကြီးတဲ့ပွဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီတော့ ငါတစ်ခု စီစဉ်ထားတယ်။ အဲဒါကို သဘောတူရင် လုပ်ကြမယ်။ ငါပြောချင်တာကတော့ ဒါပါပဲ”

နီက ရှေ့က ဘီယာခွက်ကို ဂလောက်ဂလောက်ဖြင့် ကောက်မော့လိုက်ရင်း ဆိုသည်။ ရှောင်နှင့် ပွားက တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လှမ်းကြည့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့ သုံးယောက် တွေ့ဆုံနေပုံက ဖရန်ဆစ်ကော်ပိုလာ (FRANCIS COPPOLA) ရိုက်ကူးသော ‘GOD FATHER’ လူဆိုးဂိုဏ်းကားနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်ဟု ထင်နေသည်။

“အေးလေကွာ၊ မင်းက သင်္ဘန်းကျွန်းမှာပဲ ကားထောင်၊ သင်္ဘန်းကျွန်းမှာပဲ ဟိုတယ်ကလေးစဖွင့်ပြီးတော့ သူဌေးလိုင်းကို ဝင်လာတာဆို ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

တော့ ငါတို့က သင်္ဃန်းကျွန်းဆိုရင် မင်းကိုပဲ မြေပုံလိုသဘောထားခဲ့တာ အမှန်ပဲ၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ရှောင်”

“ဒါပေါ့”

ပွားစကားကို ရှောင်က ချစ်တစ်ဖုံကိုမြဲရင်း ခေါင်းကိုညိတ်သည်။

“အေး... ဒါဆိုရင် ဘောလုံးပွဲနေ့ မတိုင်ခင် ငါတို့ ကျိုက္ကဆံဘုရား ကို အရင်သွားရလိမ့်မယ်။ ရှောင်နဲ့ ပွား”

“ဘာ ကျိုက္ကဆံဘုရား ဟုတ်လား”

ဘုရားအသံကြားတာနဲ့ ကားတိုက်ခံလိုက်ရသလိုဖြစ်သွားသော ရှောင်ကို နီက ပြုံးလေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ကျိုက္ကဆံဘုရား၊ တို့သွားတွေ့ရမှာက ဘိုးတော် တစ်ပါး”

“ဘိုးတော်၊ ဟုတ်လား”

“ဒီတစ်ခါတော့ ပွားက ‘အား’ ခနဲ မအော်ရုံတမည် အံ့အားသင့်သွား သည်ကိုလည်း နီက လိဆယ်သည့်သဘောနှင့် မနော့ခွေဟန်ပြသည်။

“အေး ဒီတစ်ခါတော့ နောက်ဆုံးမှ အဖြေကိုသိရတာတွေ ရိုးနေလို့၊ ပွဲမပြီးခင်ကတည်းက အဖြေသိရအောင် ဘိုးတော်ဆီသွားမှာ၊ ဘိုးတော်မှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် ဘိုးတော်မကွ၊ ဘိုးတော်မ”

“ဘာ... ဘိုးတော်မ... ဟုတ်လား”

လန်ဖြန့်ပြီး ထအော်သည့် ရှောင်ပွားကို နီက ကြောင်က ကြွက်ကို ကစားသလိုမျိုး ခပ်တိုးတိုး ရယ်ပြန်သည်။

“ဟုတ်တယ် ဘိုးတော်မ၊ လူဘေးအားလုံးအတွက် လောကီဆိုင်ရာ ကူညီမှုကို ပြုပါတော့မယ်ဆိုပြီး လေးဆယ့်ငါးရက်ကနေ ရက် (၄၅၀)၊

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဟော အခု ရက်လေးထောင့်ငါးရာပြီးလို့ နောက်ထပ် ရက်လေးသောင်း ငါးထောင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တော့မယ့် ဘိုးတော်မ၊ အဲဒီနားက လူတွေအားလုံးက တော့ မော်ဒယ်လ်ဘိုးတော်မလို့ခေါ်တယ်”

“ဟင် မော်ဒယ်လ်လောကကလည်း ဘိုးတော်တွေထဲအထိတောင် ထိုးဖောက်နေပြီလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီဘိုးတော်မက အခုခေတ် မော်ဒယ်လ်ချောချော လို့ပါ”

“အဲဒါဆို တွေ့ချင်ပြီကွာ”

“နေစမ်းပါဦး ရှောင်ရဲ့၊ ဒါကြောင့်မို့ ကောင်မလေးတွေက မင်းကို ဦးရှောင်လို့ တမင်ခေါ်ကြတာ၊ နေစမ်းပါဦး။ အဲဒီဘိုးတော်မက ဘာစွမ်းလို့တုန်း နီရဲ့”

နီက လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်ရင်းပြောသည်။

“ဘယ်နှစ်ဂိုး ဘယ်နှစ်ဂိုးနဲ့ နိုင်မယ်ဆိုတာ တပ်အပ်ကိုပြောနိုင်တယ်”

“ဟာ... ဒါဆို ချမ်းသာပြီပေါ့”

“ပွား သတိထားလေ၊ ဒါ မြန်မာနိုင်ငံကွ၊ ဒီမှာ လောင်းကစားမရှိ ဘူးလေ”

ပွားကို နီက ၂၀၀၈ တွင် နားမည်ဟု မိမိကိုယ်မိမိ တရားဝင်ကြေညာထားသော အသက်ကြီးကြီး သရုပ်ဆောင်ကြီးတစ်ယောက်၏ အိုက်တင်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ငါကလည်း ဒီမှာမလုပ်ပါဘူး။ တို့နိုင်ငံကို ကျွန်လုပ်တုန်းက ‘မြင်းပွဲ’ဆိုတဲ့ မွဲဆေးပွဲကြီး ဖန်တီးပေးသွားခဲ့တဲ့ အနောက်အုပ်စုမှာပဲ တရားဝင်သွားလောင်းပြီး အဲဒီက နိုင်တဲ့ငွေနဲ့ အဲဒီက ကလပ်အသင်းတွေကို ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ဝယ်မှာပါ။ ဂဏန်းကို သူ့လက်မနဲ့သူ ပြန်ထိုးသတ်သလိုပေါ့ကွာ”

“မင်း အကြံကောင်းတယ် ပွား၊ ငါကတော့ ပေါင်သန်းနှစ်ထောင် လောက် နိုင်အောင်လောင်းပြီးရင်... စီးရီးအေက အောက်အသင်းတစ် သင်းကို ဝယ်ပြီး အင်္ဂလန်မှာ အခြေစိုက်ကလပ်တစ်ခုထောင်ပြီး မန်ယူကို ဖြိုချင်တယ်ကွာ...”

“ပေါင်သန်းနှစ်ထောင်လောက်နဲ့ လောက်မလားကွ”

“မင်းက ဆက်လောင်းနေနှင့်လေ၊ ရှာရာပိုဗာကိုလည်း ဦးချိန်တီ အစာကြေဆေးကြော်ငြာပြီး အစာကြေဆေးကို ဒေါ်လာနဲ့ရိုက်ဦးမှာဆို...”

“ဟာ... အဲဒါက ငါ့ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးကွ”

“ကဲ... အတွေးနဲ့ ချမ်းသာတာတွေ ခဏရပ်ပြီး လက်တွေ့ကျကျ လုပ်ကြရအောင်”

မစ္စဘိုးတော်ထံသို့ ရောက်တော့ မှောင်ရီပျိုးစ မော်ဒယ်လ်မသိတသိ အချိန်။ နေရာမှာ ကျိုက္ကဆံဘုရားကို မြင်ရပြီးနောက် ဟိုကွေ့ဒီကောက်၊ နောက်ဆုတ်ရှေ့တိုး၊ လမ်းဆိုးလမ်းဟောင်း ဘုံဆိုင်ကလေးပေါင်းများစွာကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် သစ်သားအိမ်ကြီးတစ် ှးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ အထဲကိုရောက်တော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော အိမ်ကြီးထဲမှာ ငြိမ်နေ သော လူအယောက်ငါးဆယ်ခန့်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ရှောင်နှင့် ပွား ပါးစပ်ကလေးများ ဟသွားကြ၏။

“တစ်လုံးလား... နှစ်လုံးလား”

သူတို့ဆရာနီက ဗလာချည်းရောက်လာသော မေးခွန်းစိမ်းကို နှုတ် ခမ်းမသိမ်းဘဲ ပြန်ဖြေသည်။

“တစ်လုံးအတွက်”

“ရိုးရိုးလား၊ သီးသန့်အပြီးလား”

ရှောင်နဲ့ ပွားက ပါးစပ်ကလေးတွေ ဟဖို့ပဲ ခဏငှားထားသလို ဖြစ်နေ၏။

“သုံးယောက် သီးသန့်အပြီး”

“ခဏစောင့်ပါ”

ပွားက တစ်ခုခု မေးဖို့အားယူတဲ့သဘောနဲ့ ပါးစပ်ကလေးကို စုပ် ယူတုန်း နီက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ခေါင်းရမ်းပြတာနဲ့ ငြိမ်လိုက်ရတယ်။ ခဏဆိုပေမယ့် မိနစ် (၂၀) လောက်ကြာတော့မှ ခုနကဆရာက ပြန်ထွက် လာတယ်။

“တစ်လုံးထဲအတွက် ဒီနေ့ ဉာဏ်စဉ် ဘောင်ချာဖြတ်သွားတယ် မနက်ဖြန်မှ ဉာဏ်စဉ်တက်မယ်”

“ရိုးရိုးပဲဆိုရင်ကော”

“ရိုးရိုးတွက်ဆိုရင်တော့ (၈) နာရီမှာ ဉာဏ်စဉ်လန်းမယ်... အဲဒီ တော့မှ လာပေါ့”

“ကောင်းပြီ... ဒါဆို ကိုယ်တို့ တစ်ခေါက်တက်လိုက်ဦးမယ်”

“အတွယ်နဲ့ တက်မှာလား၊ ဖြုတ်ခဲ့မှာလား”

“အာ... အတွယ်နဲ့ပဲ တက်မှာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ဖြုတ်ခဲ့ရမှာလဲ”

နီက ဦးဆောင်ပြီး ထွက်ခဲ့သဖြင့် သူတို့လည်း နောက်ကလိုက်ခဲ့ ကြသည်။ ဘီယာဆိုင်ရောက်တော့ ညပျိုးလေးပျိုးရင်း ရှောင်နှင့်ပွားက မေးသည်။

“မင်းနဲ့ ဘိုးတော်မအိမ်ကလူ ပြောကြတာ ဗမာစကားပါနော်”

“အေးလေ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

“အသံတွေကတော့ ဗမာစကားသံတွေပါပဲ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ငါ လုံးဝနားမလည်ဘူး။ ဘာတွေပြောတယ်ဆိုတာ ရှင်းပြကွာ”

“တစ်လုံးဆိုတာ တို့သွားတဲ့ ဘောလုံးကိစ္စကို ပြောတာကွာ၊ သီးသန့် ကြည့်မယ်ဆိုရင် တို့သုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ ဝိညာဉ်နဲ့ အပြီးကြည့်တာကို ပြောတာကွာ...”

“ပြန်ထွက်လာပြီးပြောတာက မရဘူးဆိုတာ ပြောမှန်းတော့ သိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ စကားတွေကို ရှင်းပြဦးကွာ”

“အေးကွာ အဲဒီစကားတွေက ဘယ်ကဘယ်လိုပေါ်လာတဲ့ စကား တွေလဲကွာ”

“မှတ်ထား ရှောင်နဲ့ ပွား မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဗန်းစကားမှန်သမျှ ကားလောကကပဲလာတာ ၁၉၇၀ လောက်တုန်းက ‘ဒိုးတော့မယ်’ ဆွဲထား... တို့ဆိုတဲ့ စကားတွေကလည်း ကားလောကကလာတာပဲ၊ လိုက်ပွဲလည်း ကားလောကကပဲ၊ ပြီးတော့ လစ်တော့တို့၊ ပုံးပြန်ရိုက်မယ်၊ အမြီးပျောက် ရိုက်တို့၊ အိကြာဆွဲနေတယ်တို့၊ သဘောပေါက်တို့က ကားလောကက လာတဲ့ ဗန်းစကားတွေချည်းပဲ... အခုနှစ်မှာပေါ်တဲ့ စကား (၂) ခွန်းက လန်းတယ်နဲ့ ဘောင်ချာဖြတ်တာ...”

“အဲဒါ ဘာတွေလဲကွ”

“လန်းတယ်ဆိုတာက အဆင်ပြေတာကွာ၊ အာဆင်နယ်နဲ့ပွဲ လန်း တယ်ဆိုရင် အာဆင်နယ်နဲ့ မင်း အဆင်ပြေခဲ့တယ်ပေါ့။ အဲဒီပွဲမှာ မင်း နိုင်တယ်ပေါ့။ ကောင်မလေးတစ်ယောက် လန်းတယ်ဆိုရင် လှတယ်၊ မိုက်တယ်ပေါ့ကွာ၊ မိုက်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ အခု လန်းတယ်ဝင်လာတာ”

“ဘောင်ချာဖြတ်တယ်ဆိုတာကရော”

“အဲဒါကတော့ ပြဿနာရှာတာ၊ အဆင်မပြေတာကို ပြောတာကွ”

“ဘာဆိုင်လို့လဲကွာ”

“ဘောင်ချာအဖြတ်ခံရပြီဆိုရင်တော့ မင်း ဘယ်လိုမှ အဆင်မပြေ တော့ဘူးပေါ့ကွာ၊ မဟုတ်ဘူးလား”

ရှောင်နှင့်ပွားတို့ ခဏငြိမ်သွားကြသည်။

ဘိယာတစ်ဂျား ရှေ့ရောက်လာပြီး စားပွဲထိုးက အသေအချာ ငဲ့ပေးသည်။

နီရှောင်ပွား သုံးယောက် ဖန်ခွက်ချင်းရိုက်ပြီး တို့(စ)လုပ်လိုက်ကြ သည်။ ပြီးတော့ ပြိုင်တူကြိုက်ချလိုက်၏။ ပြီးတော့မှ ပွားက အားပါးတရ ပြောသည်။

“ဟား... အခုမှ လန်းသွားတယ်ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်ကွာ... မင်းရဲ့ မစ္စဘိုးတော်က ဘိယာသောက်လာလို့ တော့ ငါတို့ကို ဘောင်ချာမဖြတ်လောက်ပါဘူးနော် ဖိုးနီ”

ရှောင်စကားဆုံးတော့ တစ်ဝိုင်းလုံး အားရပါးရ ရယ်လိုက်ကြသည်။

နီရှောင်ပွားတို့ သုံးယောက် ခဏနားသော ဘိယာဆိုင်ကလေးမှာ ရယ်သံများနှင့် ဆူညံ၍နေလေသည်။

ဂိုဏ်ထံနဲ့ ဗန်းစကား (၂)

အာဆင်နယ်နှင့်ပွဲမှာ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်စလို့ (၁၀) မိနစ်ရှိသည် အထိ အဒီဘောယာ ခေါင်းတစ်လုံး တိုက်ခွင့်ရသည်မှအပ ပွဲမှာ အေးစက် လျက်ရှိသည်။ အာဆင်နယ်က အက်စတွန်ဗီလာကို တစ်ဂိုး ဂိုးမရှိဖြင့် ရှုံးလျက်ရှိသည်။ နီရှောင်ပွားတို့ သုံးယောက်ကတော့ မစ္စဘိုးတော်၏ စကားများကိုသာ ပြန်ကြားယောင်၊ မစ္စဘိုးတော် အိုက်တင်တွေကိုသာ ပြန်မြင်ယောင် တွေးဖြစ်နေရသည်။

မစ္စဘိုးတော်၏ အခန်းသည် ကရမက်ရနံ့၊ နံ့သာဖြူနံ့၊ သပြေနှင့် စပယ်ပန်းရနံ့၊ လော်ပံနံ့၊ ရေမွှေးနံ့၊ ဖယောင်းတိုင်နှင့် အမွှေးတိုင်ရနံ့တို့ ဖြင့် မူးဝေအီလျက်ရှိသည်။ မစ္စဘိုးတော်ကတော့ အာရုံကို အဝေးပို့ထား သည်ဟုဆိုသည်။ အင်း... အားကျစရာပဲဟု ပွားက တွေးလိုက်သည်။ သူတို့လည်း လုံးထွေးမွန်းကြပ်နေသော ရနံ့ပေါင်းစုံနှင့်လွတ်အောင် အာရုံကို ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

အဝေးသို့ပို့ထားရသည်။

မစ္စဘိုးတော်သည် မျက်စိကိုမှိတ်ထားရင်း အကြောဆွဲသလို ဆတ်ခနဲဆတ်ခနဲ တွန့်၍တွန့်၍သွား၏။ ဒီလို တွန့်တွန့်သွားတိုင်း အနားမှာ ထိုင်နေသော မိန်းကလေးက စိမ်းပြာရောင် ရေစက်ကလေးဖြင့် တို့တို့၍ ပေး၏။

“အဲဒါက အခု မယ်တော် အာရုံကျတဲ့နေရာမှာ ပျော်လို့ အချက်ပြနေတာ”

“ဘာလို့ ရေနဲ့တောက်နေတာလဲဟင်”

“ဒါ ရေမဟုတ်ဘူး၊ မယ်တော့်လိပ်ပြာ အပျော်လွန်ပြီး ပါသွားမှာ စိုးလို့ ချုပ်ထားတဲ့ လိပ်ပြာချုပ် ရေကြည်တော်ခေါ်တယ်။ အဲဒါ တို့ပေးတော့ လူ့ဘဝကို ခင်တွယ်စိတ်မပြောင်းဘူးပေါ့”

မစ္စက ထိုပုံစံအတိုင်း ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် ထိုင်တွန့်နေပြီးတော့မှ ရှေ့က ကြမ်းပြင်ကို လက်ဖြင့် ဖြန်းခနဲရိုက်ပြီး ‘ဟိတ်’ဟု အာခေါင်ခြစ်သံနှင့်အော်ပြီးနောက် ဂျမ်းပစ်လိုက်တာ ငါးပေ ကိုးလက်မလောက်ကို တင်ပလွင်ထိုင်နေလျက်က မြင့်တက်သွားပြီး အရှိန်မပျက်ဘဲ ‘ဘုတ်’ခနဲ ပြန်ကျလာသည်။ ပြီးတော့မှ တစ်ချက် အားရပါးရကြီး ပြုံးချလိုက်ပြီးမှ အပြုံးသည် တစ်စတစ်စ လျော့လျော့သွားပြီး နဂိုမူလမျက်နှာထားသို့ ပြန်ရောက်ပြီး မျက်ဝန်းကို ဖြည်းညင်းစွာ ဖွင့်သည်။

“မန်ယူက ပြတ်ပြတ်သားသား နိုင်လိမ့်မယ်ဟေ့၊ အာဆင်နယ်က လိပ်ပြာမခွဲဘူး၊ သရေကျအောင် မနည်းကစားရလိမ့်မယ်၊ ရုံးဖို့ကများတယ်”

“ဆရာမလေး... ကွင်းက အာဆင်နယ်ကွင်းနော်၊ ပြီးတော့ အာဆင်နယ်က အခုလက်ရှိ ပထမဆုံးမှာ အမှတ်အများဆုံးဖြစ်နေတာ၊

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ပြီးတော့ အာဆင်နယ် ကစားသမားတွေကလည်း တကယ့်”

“ဟေ့... အဲဒါတွေမသိဘူး၊ မင်းတို့ဘာသာသိနေရင် ဘာဖြစ်လို့ လာမေးနေသေးလဲ၊ ဒီလိုစိတ်မျိုး အစကတည်းကသိရင် ငါ့လိပ်ပြာတောင် မလွင့်ဘူး။ ငါပြောသားပဲ အာဆင်နယ်ပွဲ မသဲကွဲဘူးလို့၊ သွားပြန်တော့ အေးပြန်တော့သာဆိုတယ် မင်းတို့ အိမ်ပြန်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီည ဘောင်ချာ အဖြတ်ခံရမှာသတိထား၊ ဟေ့ မှတ်ကြီး ခေါ်ထုတ်သွားစမ်းဟေ့”

‘ဒါ မယုံလို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘိုးတော်မကလည်း ညာဟော တာမဟုတ်ဘူး၊ ညာဟောရင် အာဆင်နယ်နိုင်တယ် ပြောမှာပေါ့၊ အခု ပြောတာက အဲဒီလိုမှ”

“ဟေ့ မှတ်ကြီး။ ဒီကောင်တွေကို ဘောင်ချာဖြတ်လိုက်လို့ပြော နေတာ မကြားဘူးလား”

“ကျွန်တော်တို့ သွားပါမယ် မစ္စဘိုးတော်ရဲ့ ကျွန်တော်”

“ဟေ့... ဘာမစ္စဘိုးတော်လဲ၊ အမေခေါ်စမ်းဟေ့ အမေ”

“အာ... ဟုတ်ကဲ့ပါအမေ၊ ပြောတဲ့အတိုင်းမှန်ရင် အမေကို”

အပြင်ရောက်တော့ ဘိုးတော်မစ္စ အကြောင်း တစ်ယောက်တစ် ခွန်းစီ ဝေဖန်ကြသည်။ ဒီဆရာမ လိပ်ပြာ အင်္ဂလန်အထိရောက်တယ် ဆိုတာကို မယုံနိုင်ပါ။ သက်သေလည်းပြလို့မရပါ။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို အငမ်းမရ သိမ်းကြုံးကြည့်သော ရှောင်ကိုတွေ့တော့ မိန်းမကိစ္စ ဖြတ်ထား တာ မကြာသေးဘူးမဟုတ်လားဆိုပြီး ကံစမ်းမဲကျွေးလိုက်တာ ဒက်ထီမှန် သွားပြီး သူ့ကိုတော့ အကြောရောဂါသတိထား၊ မိုက်ခနဲ မိုက်ခနဲ မူးတတ်တာ သတိထားဟု ဆက်ပြောသွားသည်။

ဒီလိုနဲ့ ဘောလုံးပွဲကစတော့ သူတို့ မန်ယူနှင့်ပွဲကို သတင်းသမား၊ ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

ထောင်ပြီး အာဆင်နယ်နှင့်ပွဲကို ကြည့်ကြသည်။ မစ္စဘိုးတော်ကို အံ့ဩရမလိုဖြစ်နေသည်။ အာဆင်နယ်သည် မယုံနိုင်စရာကောင်းလောက်အောင်ကို ညံ့ဖျင်း၍နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူ့မှာရှိသည့် ဘောလုံးသမားတွေ တစ်ယောက်မှ အစွမ်းမပြနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ တစ်ဦးမှ ခြေမပေါ်၊ အလယ်တန်းမှာ ဂီလ်ဘတ်ကိုဆေးလ်ဗား ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဘဝပျက်လျက်ရှိပြီး လှက်ဘ်မှာ တောင်ပံမှာ ကစားလိုက်၊ အလယ်တန်းဝင်လိုက် ဖြစ်၍ အချိတ်အဆက်တွေ လွဲနေသည်။ အဒီဘောယာလည်း ဖန်တီးသူလိုလို၊ တိုက်စစ်လိုလိုနှင့် ကစားတာအားမပါ၊ ဝဲလ်ကော့နှင့် ဖာဘရီဂက်စ်တို့ကလည်း ဘာတွေဖြစ်နေကြတာလဲကွဟုပင် ဒေါသနှင့် သွားမေးရမလိုဖြစ်နေသည်။ ဗီလာအသင်းမှ အဘွန်လဟောကိုလည်း အာဆင်နယ်နောက်တန်းက မထိန်းနိုင်ချေ။

ဒီလိုနှင့်ပင် ဗီလာအတွက် ဦးဆောင်ဂိုးကို ဆန်းဒရီစ်က ကိုယ့်ဂိုးကိုယ်သွင်းယူသွားခဲ့သည်။ (၁) ဂိုးအသွင်းခံလိုက်ရလို့ အိပ်ချင်မူးတူး ဖြစ်နေတဲ့လူကို ရှာလပတ်ရည်တိုက်လိုက်သလိုများ ဖြစ်မလားအောက်မေ့တယ်။ အာဆင်နယ်တွေဟာ ပုန်းရည်ကြီးနဲ့ နယ်ထားတဲ့ ထမင်းလို ကပ်တပ်ကပ်တပ်ပါပဲ။ ဒီတော့ နီရှောင်ပွားတို့ သုံးဦး ပထမပိုင်းအပြီးမှာ ဆွေးနွေးနေကြရပြီ။

“အာဆင်နယ် ကစားပုံက ဘာမင်ဂမ်နဲ့တုန်းက ကစားသလိုပဲ၊ အိမ်ကွင်းမှာတောင် လုံးဝ အားရစရာမရှိဘူး။ အချိတ်အဆက်လည်းမရှိ၊ အားကြိုးမာန်တက်လည်း မရှိနဲ့။”

“ဟုတ်တယ်၊ ကြည့်ရတာ အာစင်ဝင်းဂါးက ရှုံးအောင်ကန်လို့ မှာထားလို့ အတင်းကြိုးစားပြီး ရှုံးအောင်ကန်နေရသလိုပဲ”

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်ဘိုက်